

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Ch.T., zastoupeného JUDr. Pavlem Tomkem, advokátem, se sídlem Karlovy Vary, Polská 61/4**, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2015, čj. 1172/DS/15-3,**

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 01.06.2015, čj. 1172/DS/15-3 a rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, ze dne 10.3.2015, sp. zn. 9465/OD/14-33/Mráz., se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 21 364,- Kč, k rukám zástupce žalobce JUDr. Pavla Tomka, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í

I. Žaloba

Žalobce žalobou napadl rozhodnutí žalovaného ze dne 1.6.2015, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 10.3.2015, kterým správní orgán I. stupně rozhodl o zamítnutí žádosti žalobce o udělení řidičského oprávnění a vydání

řidičského průkazu České republiky, ve smyslu příslušných ustanovení zák. č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen *zákon o silničním provozu*), a to z důvodu neprokázání existence obvyklého bydliště.

Žalobce tvrdil, že při podání žádosti vycházel ze znění zákona o silničním provozu, který v ust. § 109 odst. 8 definuje doklady prokazující obvyklé bydliště žadatele o vydání řidičského průkazu a vycházel rovněž z § 2 písm. hh) téhož zákona, ve kterém je definováno obvyklé bydliště žadatele na území České republiky. Žalobce vycházel ze zákona i z ustálené judikatury zahrnující rovněž rozhodovací praxi Krajského soudu v Plzni, podle které je povinností žadatele tvrdit skutečnosti a takové skutečnosti následně prokázat, aby se svoji žádostí mohl být úspěšný. Proto žalobce vědom si svých povinností předložil potvrzení o přechodném pobytu, podnájemní smlouvu s nájemcem a na výzvu správního orgánu se sám k tomuto orgánu dostavil, dále doložil prohlášení vlastníka se souhlasem k hlášení pobytu na uváděné adrese. Žalobce jako žadatel tak splnil podmínky pro prokázání obvyklého bydliště stanovené alternativně zák. o silničním provozu v ust. § 92 odst. 4 písm. d). Žalobce dále k vazbám k České republice doložil rozhodnutí o registraci a přidělení DIČ Finančním úřadem pro Karlovarský kraj, dále předložil výpis ze živnostenského rejstříku dokládající jeho profesní vazby k České republice a rovněž předložil potvrzení Ministerstva vnitra ČR potvrzující jeho pobyt v ČR od 27.3.2013. Žalobce rovněž správnímu orgánu předložil výpis z živnostenského rejstříku osvědčující jeho podnikání v Německu. Tím splnil podmínky pro prokázání obvyklého bydliště, stanovené alternativně zákonem o silničním provozu v § 92 odst. 4 písm. d) doložením osobních a profesních vazeb, ve vztahu k § 2 písm. hh), bod 2, zák. o silničním provozu.

Žalobce tvrdil, že jeho pobyt na území České republiky se odvíjí od 27.3.2013, přičemž účelem pobytu je jednak turistika a jednak podnikání. Na poslední uvedené adrese... pobývá od 1.6.2014. Prohlášení nájemce a vlastníka domu jsou podle žalobce dostatečnými důkazy, že pobyt žadatele na území ČR je reálný. Důkazy, které si opatřil správní orgán I. stupně nemají relevanci, neboť správní orgán důkazní povinnost nemá a je na žadateli, jakými způsoby svůj reálný pobyt na území ČR prokáže. Správnímu orgánu se nepodařilo vyvrátit objektivně zjištěnou skutečnost, že se na území České republiky skutečně a reálně zdržuje, resp. že se na místo svého pobytu pravidelně vrací.

Žalobce vyslovil nesouhlas s názorem žalovaného, že zákon není postaven na prioritním prokazování pracovních vazeb, ale na osobních vazbách. V daném případě je zřejmé, že žalobce dokládal, že má vazby primárně v České republice a vrací se do Německa a dále předloženými důkazy prokazoval, že se pravidelně navrácí i do České republiky. Žalobce tvrdil, že dostal regulím zákona i konstantní judikatury a prokázal své osobní vazby k místu obvyklého bydliště. Žalobce dále tvrdil, že pouze z opatrnosti v řízení navrhoval svědeckou výpověď P.V. a Z.V., kteří potvrdili, že žalobce ubytovávají a vídají ho na adrese jeho bydliště a potvrzovali reálné využívání jeho práv vyplývající ze smlouvy o podnájmu. Žalobce správnímu orgánu I. stupně vytýkal, že tyto svědky nevyšlechl, ačkoliv je řádně předvolal. Jiným důvodem pro neprovedení výslechu bylo tvrzení správního orgánu, že předvolaní svědci se k výslechu nedostavili. Tato skutečnost však nemůže jít k tíži žalobce.

Žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci byla přiznána náhrada nákladů řízení ve specifikované výši.

II.

Vyjádření žalovaného

Žalovaný se vyjádřil k žalobcem tvrzenému chybnému právnímu posouzení a nesprávnému skutkovému zjištění v projednávané věci. V této souvislosti odkázal na rozhodovací praxi Krajského soudu v Plzni a současně vycházel ze správního řádu, z čehož vyplývá, kdy je procesní povinností účastníků řízení označit důkazní prostředky pro získání důkazů na podporu jejich tvrzení. Žalovaný uváděl, že vycházel ze skutečností známých z jeho úřední činnosti o tzv. turistice za řidičskými průkazy, jejímž důsledkem je obcházení represivních opatření členských států Evropské unie v oblasti odnímání řidičských oprávnění či řidičských průkazů. Žalovaný vzal současně v úvahu podklady shromážděné správním orgánem I. stupně a shledal, že žalobci se nepodařilo prokázat existenci obvyklého bydliště na území České republiky ve smyslu zákona o silničním provozu. Žalobce nenavrhl jakýkoliv jiný důkazní prostředek nebo důkazní prostředky, které by ve svém souhrnu skutečnost o obvyklém bydlišti na území ČR prokazovaly. Tento fakt žalovaný posoudil jako existenci skutkové povahy, která neumožňuje žádosti vyhovět. Žalovaný shledal, že žalobce nevyvrátil důvodné pochybnosti o obvyklém bydlišti na území ČR. Žalovaný vyslovil přesvědčení, že oponentura žalobce ve smyslu dostatečnosti jím předložených dokladů a potvrzení, ve srovnání se zákonem požadovanou skutečností, mít obvyklé bydliště na území ČR, pro vydání řidičského průkazu ČR, je z pohledu garance údajů uváděných v řidičském průkazu ČR účelová, tendenční a ve vztahu k neprokázání obvyklého bydliště na území ČR zavádějící a bezpředmětná. Podle žalovaného v průběhu řízení nedošlo ke krácení práv žalobce a bylo vůči němu postupováno v souladu se zákonem. Z těchto důvodů navrhoval, aby krajský soud žalobu zamítl.

III.

Replika

Žalobce v replice k vyjádření žalovaného uváděl shodné argumenty jako v žalobě a dodával, že žalovaný se opětovně s odkazem na svoji úřední činnost dovolává jemu známých skutečností, z čehož vyplývá, že má dopředu jasno o tom, že navržený důkaz je irelevantní, nebo neprůkazný. Takový postup žalovaného je však výrazem nezákonnosti a neznalosti. Žalovanému se ve skutečnosti nepodařilo vyvrátit zjevně prokázanou skutečnost, že žalobce se pravidelně zdržuje po zákonem stanovenou dobu na území České republiky.

IV.

Projednání věci před krajským soudem

V průběhu jednání o žalobě žalobce trval na právní argumentaci vyplývající ze žaloby a navrhoval, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla zrušena, věc byla vrácena žalovanému správnímu orgánu a žalobci bylo přiznáno právo na náhradu specifikovaných nákladů řízení.

Žalovaný rovněž setrval na právní argumentaci vyplývající z odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí a navrhl, aby žaloba jako nedůvodná byla soudem zamítnuta. Náhrady nákladů řízení pro případ úspěchu ve věci neuplatnil.

V.

Posouzení věci před krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Žaloba důvodná.

a) výchozí skutková zjištění

Z obsahu správního spisu soud shledal, že dne 2.6.2014 Magistrátu města Karlovy Vary byla doručena *žádost žalobce o vydání řidičského průkazu*. V této žádosti žalobce uváděl jako místo trvalého pobytu ... K žádosti připojil *žádost o přijetí k výuce a výcviku pro získání řidičského oprávnění skupiny vozidel B* ze dne 22. dubna 2014. Současně připojil *protokol testu k první zkoušce uchazeče o získání řidičského oprávnění* dokládajícího, že žadatel o získání řidičského oprávnění T.Ch., bydliště ..., absolvoval dne 12.5.2014 zkoušku z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy pro řidičské oprávnění skupiny B, ve které prospěl. Současně k žádosti připojil *čestné prohlášení*, že mu nebylo řidičské oprávnění v jiném členském státě pozastaveno nebo odejmuto, ani mu nebyl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, pokud neuplynula lhůta pro opětovné udělení řidičského oprávnění. Současně prohlásil, že není držitelem platného řidičského oprávnění uděleného jiným členským státem. Dne 11.6.2014 správní orgán I. stupně vyzval žalobce, k doplnění jeho žádosti o vydání řidičského průkazu a kromě jiného žádal předložení důkazu k prokázání jeho obvyklého bydliště na území ČR s odkazem na ust. § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu. Současně správní orgán požádal žalobce k prokázání skutečnosti, že pominuly důvody pro zadržení řidičského průkazu, neboť lustrací v registru řidičů bylo zjištěno, že žalobci byl v SRN řidičský průkaz zadržen a jeho zadržený řidičský průkaz č. ... je založen v registru řidičů Magistrátu Karlovy Vary.

Dne 13.6.2014 Policie České republiky vypracovala *šetření o provedené kontrole pobytu* žalobce na adrese ...

Dne 19.6.2014 žalobce předložil správnímu orgánu I. stupně *podnájemní smlouvu*, ze které vyplývalo, že nájemce D.V. přenechal žalobci, jako podnájemci, byt č. 1 v budově ...

s tím, že podnájem bytu smluvní strany sjednaly na dobu určitou jednoho roku, počínaje od účinnosti uzavřené podnájemní smlouvy.

Dne 16.7.2014 Policie České republiky provedla *místní šetření k pobytu žalobce* na adrese ..., kdy bylo zjištěno na místě samém, že na adrese se nachází bytový dům se samostatnými bytovými jednotkami, v době kontroly nebyl žalobce na této adrese zastižen a přítomná majitelka nemovitosti paní Vuklišeovičová potvrdila, že žalobce se na adrese zdržuje. Ubytování má zajištěno v suterénním bytě, který má pronajatý pan V. Dne 11.8.2014 Policie České republiky provedla opakovanou *pobytovou kontrolu* žalobce na adrese ..., při které bylo od občanů žijících v domě zjištěno, že žalobce nezná, v době ho nikdo neviděl. Telefonickým kontaktem s majitelem nemovitosti panem V. bylo zjištěno, že žalobce má bydlet v podnájmu u D.V., který k telefonickému dotazu uvedl, že se s žalobcem moc nevidí, neboť on sám jezdí na montáže a žalobce také někam odjíždí.

Spolkový úřad pro motorismus k dotazu Ministerstva dopravy ČR sděloval, že žalobce v SRN nevlastní platné německé řidičské oprávnění, které mu bylo odňato 12.4.2002, kvůli podnapilosti v silničním provozu. K dalšímu odsouzení došlo 30. září 2003 kvůli podnapilosti v silničním provozu a řízení bez řidičského oprávnění. Dne 19.12.2003 a 24.10.2005 bylo žalobci odepřeno vydání nového řidičského oprávnění. Dne 1.12.2001 mu z důvodu podnapilosti v silničním provozu bylo oduznáno zahraniční řidičské oprávnění. Aby mohl pan žalobce získat v Německu řidičské oprávnění znovu, musel by předložit pozitivní lékařsko-psychologický posudek. Podle dostupných údajů Spolkového úřadu pro motorismus žalobce má středobod svého života v Německu a je od 30.12.2010 přihlášen na adrese ...j. Spolkový úřad pro motorismus s poukazem na směrnici 91/439/EHS resp. směrnici 2006/126/ES, prosil o podrobné ověření skutečnosti, zda může být žalobci vůbec české řidičské oprávnění uděleno.

Dne 9. září 2014 Magistrát města Karlovy Vary vydal první rozhodnutí čj. 9465/OD/14-4/Mráz. o žádosti žalobce a *žádost o výměnu řidičského průkazu* zamítl podle §51 odst. 3 správního řádu. K odvolání žalobce rozhodl ve věci Krajský úřad Karlovarského kraje, který rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2014, čj. 3160/DS/14-3 rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary zrušil a věc vrátil k projednání správního orgánu I. stupně. V odůvodnění tohoto rozhodnutí Krajský úřad Karlovarského kraje konstatoval, že shledal vady, pro které je namíste rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušit a věc vrátit k novému projednání. Správní orgán I. stupně nesprávně kvalifikoval důvod zamítnuté žádosti ve svém rozhodnutí, když odkázal na ust. § 109 odst. 8 písm. g) zák. o silničním provozu. Podle předloženého protokolu o složení zkoušky z odborné způsobilosti a ze samotného spisu není zřejmé, čeho se odvolatel domáhá. Správní orgán I. stupně uvedl, že se jedná o výměnu řidičského průkazu ČR z důvodu změny adresy přechodného pobytu na území ČR. Odkazem na § 109 odst. 8 písm. g) zák. o silničním provozu nelze přitom zdůvodnit zamítnutí žádosti o změnu údaje v řidičském průkazu ČR s vydáním nového řidičského průkazu ČR, jestliže zákon o silničním provozu hovoří o jeho vydání pro držitele řidičského oprávnění a co je podkladem pro jeho vydání. Okolnosti podané žádosti jsou nejednoznačné. Odvolací orgán vyslovil přesvědčení, že je nezbytné specifikovat důvod podané žádosti. Na podkladě výše prezentovaného rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, správní orgán I. stupně vyzval žalobce ke specifikaci důvodu podané žádosti a k předložení dokladů k prokázání obvyklého bydliště.

Žalobce následně doplnil svoji žádost a uváděl, že v řízení zřejmě došlo k nesprávné specifikaci toho, čeho se žalobce před správním orgánem domáhá. Žalobce se snažil splnit svoji zákonnou povinnost vyplývající z § 108 zák. o silničním provozu, podle kterého změny údajů, které jsou zaznamenávány v řidičském průkazu, je držitel řidičského průkazu povinen do 5 pracovních dnů ode dne, kdy ke změně došlo, oznámit příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Při změně údajů zaznamenávaných v řidičském průkazu tento úřad vydá držiteli řidičského průkazu nový řidičský průkaz. Z těchto ustanovení plyne, že žadatel sdělí změnu údajů zaznamenávaných do řidičského průkazu a obecní úřad obce s rozšířenou působností vydá řidičský průkaz. V tomto ohledu je nutno vnímat žádost žadatele. Ust. § 109 odst. 8 písm. g) a ani ust. § 92 odst. 4 zák. o silničním provozu se na daný případ nevztahuje, jelikož se nejedná o žádost o vydání řidičského průkazu. Ust. § 82 odst. 1 písm. d) je též bezpředmětné, jelikož se zde nejedná o udělení řidičského oprávnění, ale pouze o změnu údajů zaznamenávaných v řidičském průkazu. Podmínka k prokázání obvyklého bydliště je z hlediska ust. § 108 proto zcela bezpředmětná a její vyžadování po žalobci jde nad rámec zákona. Z daného důvodu považuje žalobce podmínku k prokázání obvyklého bydliště za nezákonnou a protiústavní. Na základě těchto skutečností žalobce navrhl, aby mu na základě splnění zákonných povinností ustanovených v § 108 odst. 1 byl vydán řidičský průkaz podle § 108 odst. 2 zák. o silničním provozu. Z opatrnosti žalobce navrhl výslech P.V. a Z.V. k doložení jeho osobních vazeb k obvyklému bydlišti ve smyslu § 2 písm. hh) zák. o silničním provozu.

Správní orgán I. stupně předvolal navržené svědky P.V. a Z.v. k výslechu na 8. ledna 2015. Ze záznamu ze spisu z 8. ledna 2015 vyplynulo, že ani jeden z navržených a předvolaných svědků se bez omluvy k výslechu nedostavil.

Dne 10. března 2015 správní orgán I. stupně rozhodnutím čj. 9465/OD/14-33/Mráz. zamítl žádost žalobce o vydání řidičského průkazu z důvodu změny údajů v něm uvedených podle § 51 odst. 3 správního řádu, jelikož žadatel neprokázal skutečnost obvyklého bydliště na území České republiky v souladu s § 2 písm. hh) v návaznosti na ust. § 109 odst. 8 písm. g) zák. o silničním provozu.

O odvolání žalobce vůči tomuto rozhodnutí, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o vydání nového řidičského průkazu České republiky, z důvodu změny adresy přechodného pobytu a odvolání žalobce zamítl.

b) právní posouzení věci

Soud přezkoumával zákonnost rozhodnutí žalovaného a na podkladě uplatněných žalobních tvrzení shledal, že řízení před žalovaným i před správním orgánem prvního stupně vykazuje vady spočívající v nevyřešení základní otázky, co vůbec je předmětem řízení.

Žalobce požádal o vydání řidičského průkazu. V žádosti uváděl svůj trvalý pobyt, přiložil doklady o tom, že splnil požadavky pro udělení řidičského oprávnění a přikládal doklady o tom, že má obvyklé bydliště na území České republiky. Původně vedené řízení před správním

orgánem I. stupně bylo částečně korigováno předchozím rozhodnutím žalovaného, který již na nejasnost předmětu řízení upozornil. V další etapě řízení žalobce se snažil upřesnit motivy své žádosti a zdůrazňoval, že nežádá o vydání nového řidičského průkazu, ale pouze o provedení změny údajů, která nastala v průběhu doby. Ovšem ani takto vymezenému předmětu řízení procesní postup správních orgánů neodpovídal. Zásadní procesní vadou zůstalo absolutní neobjasnění otázky, zda žalobce je vůbec držitelem platného řidičského oprávnění. To je otázka stěžejní, protože vydání řidičského průkazu se jeví jako úkon sekundární, neboť řidičský průkaz je veřejnou listinou, která ve smyslu ust. § 103 odst. 1 zákona o silničním provozu pouze osvědčuje řidičské oprávnění jeho držitele a jeho rozsah. Procesní vadou byla především absence postupu správního orgánu I. stupně, kterým by si ujasnil obsah původní žádosti žalobce ze dne 2.6. 2014 i žádosti doplněné podáním ze dne 5.12. 2014. Pokud žalobce žádal o provedení pouhé změny údajů v řidičském průkazu podle § 108 zákona o silničním provozu a hodlal postupovat podle ustanovení § 109 odst. 2 písm. f) zákona o silničním provozu, pak kromě jiného bylo jeho povinností k žádosti o vydání řidičského průkazu podle ustanovení § 109 odst. 8 písm. c) téhož zákona přiložit jeho vlastní řidičský průkaz. Splněním tohoto zákonného požadavku by jako žadatel o vydání řidičského průkazu doložil, že je držitelem řidičského oprávnění. Takto ovšem správní orgán I. stupně nepostupoval, žalovaný tuto procesní vadu toleroval a oba správní orgány těžištěm správního řízení učinily otázku, zda žalobce má či nemá obvyklé bydliště na území České republiky. I tato otázka by byla předmětem dokazování v případě, že by předmětem řízení byla pouhá změna údaje v řidičském průkazu, neboť podle ustanovení § 109 odst. 8, písm. g) zákona o silničním provozu je nezbytné k žádosti o vydání řidičského průkazu podle § 109 odst. 6 téhož zákona přikládat listiny, které obvyklé bydliště žadatele prokazují. Nicméně podle soudu, řešení otázky existence obvyklého bydliště na území České republiky je věc až sekundární a má být vyřešena po objasnění prioritní otázky, zda žalobce je držitelem řidičského oprávnění. Tato prioritní otázka zůstala v celém řízení pomínuta. Přitom okolnosti, které ze správního řízení vyplývají z čestného prohlášení žalobce k žádosti o vydání řidičského průkazu, ze sdělení Spolkového úřadu pro motorismus i ze samotné zmínky správních orgánů o uložení řidičského průkazu žalobce u příslušného správního orgánu po jeho zadržení v SRN, vzbuzují závažné pochybnosti o tom, že tento požadavek žalobce splňuje. Správní orgán I. stupně i žalovaný tím zřejmě věděli o tom, že žalobce je držitelem původního řidičského průkazu, který byl vydán orgány České republiky, byl v důsledku deliktního jednání zadržen žalobci na území SRN a byl a možná je i stále uložen u Magistrátu města Karlovy Vary. Ani tyto okolnosti nebyly správními orgány hodnoceny.

Správní orgán si proto následně objasní, zda žalobce je držitelem řidičského oprávnění a zda předmětem řízení je skutečně žádost o změnu údajů v řidičském průkazu a po odstranění neurčitosti jeho žádosti o této žádosti v intencích zákona o silničním provozu rozhodne.

Na základě zjištěné vady řízení mající přímý vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, neboť řízení, které jeho vydání předcházelo, trpí stejnou procesní vadou.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobci z důvodu procesního úspěchu v této věci přiznává mu právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení jsou

představovány uhrazeným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč, dále odměnou za právní zastoupení a dále přiznanou náhradou cestovného. Zástupci žalobce krajský soud přiznává odměnu za 4 úkony právní služby, každý po 3.100,- Kč (§ 7 a § 9 odst. 4 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Jednotlivé úkony právní služby jsou představovány jedním úkonem za přípravu a převzetí zastoupení (§11 odst. 1 písm. a/ advokátního tarifu), jedním úkonem za sepsání žaloby (§ 11 odst. 1 písm. d/ advokátního tarifu), jedním úkonem za repliku podanou k vyjádření žalovaného (§ 11 odst. 1 písm. d/ advokátního tarifu) a jedním úkonem za účast právního zástupce u jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. g/ advokátního tarifu). Podle § 12 odst. 3 advokátního tarifu byla právnímu zástupci přiznána náhrada hotových výdajů v paušální částce 300,- Kč za každý úkon právní služby, ve výši 300,- Kč, což za 4 úkony představuje částku 1.200,- Kč.

Součástí přiznané náhrady nákladů řízení je cestovné účtované za cestu právního zástupce z Karlových Varů do Plzně a zpět v délce 180 km osobním automobilem značky Škoda Rapid RZ ... Cestovné je představováno sazbou základní náhrady za používání silničních motorových vozidel v souladu s § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce zák. č. 262/2006 Sb. a § 1 písm. b) vyhl. č. 472/2012 Sb., vychází z průměrné ceny pohonných hmot u benzínu v souladu s § 4 písm. a) vyhl. č. 472/2012 Sb. a z deklarované průměrné spotřeby použitého vozidla. Stanovené náklady za použití osobního vozidla na 1 km zahrnující náhradu za použití silničních motorových vozidel a cenu pohonných hmot na 1 km jsou stanoveny částkou 5,43 Kč. Při cestě v délce 180 km náhrada cestovního činí 977,- Kč. Odměnou advokáta podle § 14 advokátního tarifu je i náhrada za promeškaný čas ve výši 100,- Kč za každou započatou půlhodinu v celkové výši 600,- Kč. Celková odměna za právní zastoupení včetně cestovného je představována částkou ve výši 15 177,- Kč. V souladu s ustanovením § 57 odst. 2 s.ř.s. je tato částka navýšena o daň z přidané hodnoty základní sazby 21%, což představuje částku 18 364,- Kč. Společně s částkou uhrazeného soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč představuje náhrada nákladů řízení částku 21 364,- Kč. Tato částka bude uhrazena k rukám zástupce žalobce do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 1. června 2016

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková